

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

ČERVENEC - SRPEN 2021

340

ČERVENEC 2021			SRPEN 2021		
1	čt	13. týden v mezidobí	1	ne	18. neděle v mezidobí
2	pá	13. týden v mezidobí	2	po	18. týden v mezidobí (sv. Eusebius)
3	so	SV. APOŠTOL TOMÁŠ	3	út	18. týden v mezidobí
4	ne	(14. ned. v mezid.) – SV. PROKOP, patron far. kostela	4	st	sv. Jan Maria Vianney
5	po	SV. CYRIL A METODĚJ, nar. patr., patr. Evropy	5	čt	15. týden v mezidobí (Panna Maria Sněžná)
6	út	14. týden v mezidobí (sv. Marie Goretti)	6	pá	PROMĚNĚNÍ PÁNĚ
7	st	14. týden v mezidobí	7	so	15. týden v mezidobí (1 sv. Sixtus II., 2 sv. Kajetán)
8	čt	14. týden v mezidobí	8	ne	19. neděle v mezidobí
9	pá	14. týden v mezidobí (sv. Augustin Žao Rong)	9	po	SV. TEREZIE BENEDIKTA, PATRONKA EVROPY
10	so	14. týden v mezidobí	10	út	SV. VAVŘINEC
11	ne	15. neděle v mezidobí	11	st	sv. Klára
12	po	15. týden v mezidobí	12	čt	19. týden v mezidobí (sv. Jana Fr. de Chantal)
13	út	15. týden v mezidobí (sv. Jindřich)	13	pá	19. týden v mezidobí (sv. Poncián, sv. Hyacinth)
14	st	15. týden v mezidobí (1. bl. Hrozeta, 2. sv. Kamil)	14	so	sv. Maximilián Maria Kolbe
15	čt	sv. Rozálie, spolupatronka filiálního kostela	15	ne	(20. ned. v mezid.) – NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
16	pá	15. týden v mezidobí (Panna Maria Karmelská)	16	po	SV. ROCH, PATRON FILIÁLNÍHO KOSTELA
17	so	15. týden v mezidobí (bl. Česlav, sv. Hyacinth)	17	út	20. týden v mezidobí
18	ne	16. neděle v mezidobí	18	st	20. týden v mezidobí
19	po	16. týden v mezidobí	19	čt	20. týden v mezidobí (sv. Jan Eudes)
20	út	16. týden v mezidobí (sv. Apolinář)	20	pá	sv. Bernard
21	st	16. týden v mezidobí (sv. Vavřinec z Brindisi)	21	so	sv. Pius X.
22	čt	SV. MARIE MAGDALENA	22	ne	21. neděle v mezidobí
23	pá	SV. BRIGITA, PATRONKA EVROPY	23	po	21. týden v mezidobí (sv. Růžena z Limy)
24	so	16. týden v mezidobí (sv. Charbel Machlúv)	24	út	SV. APOŠTOL BARTOLOMĚJ
25	ne	17. neděle v mezidobí	25	st	21. týden v mezidobí (1 sv. Benedikt, 2 sv. Ludvík, 3 sv. Josef Kalass.)
26	po	SV. ANNA, PATRONKA FILIÁLNÍHO KOSTELA	26	čt	21. týden v mezidobí
27	út	17. týden v mezidobí (sv. Gorazd)	27	pá	sv. Monika
28	st	17. týden v mezidobí	28	so	sv. Augustin
29	čt	sv. sourozenci Marta, Marie, Lazar	29	ne	22. neděle v mezidobí
30	pá	17. týden v mezidobí (sv. Petr Chrysolog)	30	po	22. týden v mezidobí
31	so	sv. Ignác z Loyoly	31	út	22. týden v mezidobí

Poznámka: V rámci Malé liturgiky je pravidelně elektronicky rozesílán podrobný liturgický kalendář na každý měsíc s každodenními odkazy na modlitbu breviáře. **Noví zájemci mohou zaslat svůj e-mail na adresu: jezek.ant@centrum.cz**

První strana obálky: Svatý Prokop - dřevorytina

Drazí farníci,

opět jsme se dočkali vytoužených prázdninových měsíců, které jsou spojené s příležitostí odpočinku a „vypnutí“ a tím i načerpání nových jak fyzických, tak i duchovních sil. V tomto období se snažíme zastavit u věcí, na které přes rok „nemáme čas“. Jedna z mnoha činností, která se nám v době dovolených a prázdnin nabízí, je četba dobrých knih, které obohacují nejen naši osobnostní, ale i duchovní stránku života. Zvláště duchovní literatura vyžaduje více soustředění a klidu, abychom mohli více proniknout do tajemství, které může více obohatit náš duchovní život. Často slyšíme, jak je velice blahodárné a osvěžující zůstat v tichu a pozorovat krásu stvoření v přírodě, neboť nám odkrývá mnohem větší krásu a mnohem hlubší smysl celého bytí, které je pouhým zábleskem dokonalosti a dobroty našeho Stvořitele. V tomto směru je možné vzpomenout na poutní slavnost naší farnosti - sv. Prokopa, kterou budeme slavit jako obvykle 4. července. Sv. Prokop byl zakladatelem kláštera na Sázavě, kde je též možné obdivovat přírodní krásy, kterými je klášter obklopen. Především mnišské a kontemplativní kláštery byly skoro vždy stavěny s velkým odstupem k civilizaci, aby ti, kteří v nich přebývali, mohli nerušení „hlukem“ světa, rozjímat o Božích tajemstvích, a tak se jim více přiblížit. Doba odpočinku nám nenabízí jenom ticho přírody, ale i prostor a čas pro ticho v rozhovoru s naším Pánem v modlitbě, při četbě Písma sv. nebo jiné duchovní literatury. Rozmlouvat s Bohem je, jak moc dobře všichni víme, velice nutná a důležitá součást našeho života, kterou přesto někdy během roku „odbyváme“ nutným minimem, protože „nemáme čas“. Nyní je příležitost alespoň trochu vše vynahradit a tím i znovu více zaostřit směr našeho duchovního života. Po slavnosti sv. Prokopa si budeme připomínat naše velké věrozvěsty sv. Cyrila a Metoděje, kteří mimořádným způsobem zasáhli do dějin našeho národa i celého evropského prostoru. Oni uposlechli hlas, který uslyšeli a šli za ním bez ohledu na své, jak společenské postavení, tak i duchovní zázemí. Byli ochotni se od všeho odpoutat a šířit křesťanské poselství do krajin velice vzdálených od jejich domova a vlasti. Zřekli se svých osobních plánů a vizí, aby naplnili vizi Boží. Jaké dílo z jejich úsilí vzešlo je nám dnes více než zřejmé. To nejdůležitější, co nám přinesli byla víra, ale jak víme, s ní nám bylo dáno i kulturní bohatství, které uznává naše společnost dodnes. Jejich mise potvrzuje, že křesťanská víra vzdělává a pozdvihuje člověka nejenom po stránce náboženské a duchovní, ale samozřejmě i lidské a intelektuální. Pomáhá mu totiž rozvíjet vše, co mu bylo stvořitelem dáno, ale podle Božího záměru a k větší slávě Boží. Křesťanská víra nevede člověka k sobeckému hledání sebe sama a svého prospěchu, ale naopak k následování lásky Ježíše Krista, který se vydává, aby dal člověku život věčný. Sv. Cyril a Metoděj nám proto připomínají potřebu náboženského vzdělání, které je velice nutné, zvláště v dnešní době náboženského synkretismu. Na závěr není možné nepřipomenout největší mariánskou srpnovou slavnost a sice Nanebevzetí Panny Marie, kterou slavíme 15. 8. Matka Boží nám ukazuje směr, kterým se má náš život ubírat a především, kde a u koho má spočinout. Nebe, do kterého byla vzata je cílem, který náš Pán připravil i pro nás. Nezapomínejme ji prosit o sílu vytrvalosti při návštěvách různých mariánských poutních míst, ale i obyčejných kaplíček, které budeme moci o těchto prázdninách navštívit.

Přeji vám ze srdce příjemnou dobu dovolené naplněné odpočinkem a mnoha krásnými zážitky.

Všem vám žehná a v modlitbě Vás provází P. Vít

Během letních prázdnin od 7. 7. do 1. 9. 2021 včetně nebudou mše sv. ve středu ráno v 6:00 v kostele sv. Rocha. První mše sv. po prázdninách bude 8. 9. 2020 v 6:00. Ostatní mše sv. zůstávají jako obvykle.

ČERVENEC

●	čtvrtek 1. července	Výstav Nejsv. svátosti oltářní – po mši sv. do 20:00 – sv. Prokop
●	neděle 4. července titulární Slavnost sv. Prokopa	Titulární slavnost sv. Prokopa slavnostní mše sv. 9:30 u sv. Prokopa (ostatní mše sv. jako obvykle)
●	neděle 4. července	sbírka na splátku farního úvěru – všechny kostely
●	pondělí 5. července	Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy a hl. patronů Moravy doporučený svátek – mše sv. 18:00 u sv. Prokopa
●	sobota 10. července	úklid kostelů – po mši sv. 8:00 u sv. Prokopa
●	čtvrtek 15. července	sv. Rosálie, spolupatronka filiálního kostela sv. Rocha mše sv. 18:00 u sv. Rocha
●	pondělí 26. července	Svátek sv. Anny, patronky filiálního kostela mše sv. 18:00 u sv. Anny (viz plakátek na str. 10)
●	úterý 27. července	Výročí posvěcení filiálního kostela sv. Rocha (1682) - „posvěcení“ – mše sv. 17:00 u sv. Rocha

SRPEN

●	neděle 1. srpna	sbírka na splátku farního úvěru – všechny kostely
●	čtvrtek 5. srpna	Výstav Nejsv. svátosti oltářní – po mši sv. do 20:00 – sv. Prokop
●	sobota 14. srpna	úklid kostelů – po mši sv. 8:00 u sv. Prokopa
●	neděle 15. srpna	Slavnost Nanebevzetí Panny Marie mše sv. jako každou neděli
●	pondělí 16. srpna	sv. Rocha, patrona filiálního kostela mše sv. 18:00 u sv. Rocha

Uvedení světců s přímým vztahem k naší farnosti:

			
sv. Prokop 4. července	sv. Rosálie 15. července	sv. Anna 26. července	sv. Roch 16. srpna

Ediční poznámka: Toto letní vydání Prokopských listů má trochu jinou strukturu. Některé pravidelné texty mají „prázdniny“, zato jsou součástí obsahu i články s trochu odlehčenou prázdninovou tematikou včetně vědomostních testů.

Od září se Prokopské listy vrátí k pravidelnému schématu, na který jsou čtenáři zvyklí.

Dnes den slávy nevýslovné...

15. srpna každoročně slavíme **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**. Termín **nanebevzetí** znamená, že Matka Boží byla vzata do nebe s tělem i duší, neboť její duše ani tělo nebyly nikdy poskvrněny dědičným ani osobním hříchem. Mariino nanebevzetí prohlásil za článek víry (dogma) papež Pius XII. v roce 1950 a tímto aktem zveřejněným Apoštolskou konstitucí *Munificentissimus Deus*^{*)} stanovil pro všechny katolíky povinnost přijmout tuto pravdu víry za svou a osobně v ní věřit. Potvrdil tak mnohosetletou tradici víry Církve.

Termín *nanebevzetí* není ale možné zaměňovat za termín *nanebevstoupení*, kterým označujeme Kristovo vstoupení na nebesa. K tomu došlo vlastní božskou silou Ježíše Krista, zatímco Matka Boží byla svým Synem do nebe „vzata“.

Tuto skutečnost vyznávají pravoslavné církve oslavou *Zesnutí přesváté Bohorodice*, zatímco protestantské denominace ji většinou striktně odmítají s odůvodněním, že tato událost nemá oporu v Novém zákoně. Podle katolické nauky však existují 2 prameny zjevení (KKC 78): Písmo svaté a Tradice.

Nanebevzetí Matky Boží se věnoval ve své literární tvorbě i Josef Hlouch^{**) -} a to v básni „Dnes den slávy nevýslovné“, která byla používána i jako píseň, když byl text zpíván na různé vhodné melodie. Snad si ji v neděli 15. srpna letos zazpíváme i u nás.

Nyní alespoň krátká ukázka:

*Dnes de slávy nevýslovné, ó Maria, pro tebe,
andělů tě sbory nesou s duší tělem do nebe.*

*Hle, znamení na nebesích: žena sluncem oděná,
dvanáct hvězd kol hlavy září, za podnoží měsíc má.*

*Nebe jásá, AVE pějí cherubin i serafin,
když svou Dceru Otec vítá, Snoubenku Duch, Matku Syn.*

*Král všech králů korunuje za královnu Matku svou,
stanoví ji všech milostí Prostřednicí nebeskou.*

*Ó Královno nejjasnější, přimlůvkyně nejmocnější,
z nebe žehnej, v nebi čekej, Matko Boží, děti své!*

^{*)} Výňatek z této Apoštolské konstituce je na str. 8.

^{**) ThDr. **Josef Hlouch** (1902-1972), v letech 1947-1972 sídelní biskup českobudějovický; v r. 1952-1968 s nuceným pobytem mimo diecézi.}

Večerní dík Kristu

Breviářový hymnus *Luminis fons* (breviarium OP)

Prameni světla, světlo, dárce jeho,
skoň se dnes k naší prosbě s vlídnou tváří,
nás, jež jsi zbavil temnot hříchu všeho,
naplň svou září.

Je skončena už denní práce dnešní,
jsme v bezpečí tu pod křídly tvé přízně
a v každé době chcem ti zpívat vděční
děkovné písně.

Zapadlo slunce, noc se zas k nám sklání,
kež dál nám září slunce nehasnoucí,
jež oblažuje všechny nebešťany
svou září skvoucí.

Viny, jež den chtěl ve svém shonu skrýti,
umyj z nás, Kriste, svou laskavou mocí,
ať naše srdce čistotou se třeptí
i v temnu noci.

Otci i Synu ať vše slouží k chvále,
svatému Ohni budiž táž moc vždycky.
Ty, Bože, pevným žezlem řidiš stále
celý rod lidský. Amen.

Dálniční kaple na D1

26. 05. 2021

Řidičům na dálnici D1 by za dva roky mohla začít sloužit speciální dálniční kaple. Návrh na její vybudování u Velkého Meziříčí podal brněnský biskup V. Cikrle. Ředitelství silnic a dálnic proti záměru nic nenamítá. Pokud ke stavbě dojde, bude to teprve druhá dálniční kaple v Česku.

Nebezpečný trend genderových přeměn

29. 05. 2021

Za novou "sociální pandemií" a ideologickou módou označil britský týdeník *The Economist* nárůst případů poruchy pohlavní identity. Statistiky totiž ukazují, že případy takzvané pohlavní dysforie se stále častěji týkají mladých mužů ze západních zemí. Autoři článku ale varují před přístupem řady klinik, které navrhuji změnu pohlaví jako jedinou medicínu na vnitřní utrpení dospívajícího člověka. Tento problém se měl týkat až čtyřiceti procent transsexuálních nezletilých. Novináři nicméně odhalili, že data jsou smyšlená a žádný vědecký výzkum je nepotvrdil. Připomeňme, že papež František označil genderovou ideologii za jeden z hlavních projevů zla v dnešním světě, za útok na různorodost a Boží kreativitu. Jak řekl, tato ideologie „*usiluje o podkopání základů lidskosti a stává se kulturním diktátem, který nepřichází zdola, nýbrž je shora některými státy vnucován*“.

Nový prefekt Kongregace pro bohoslužbu a svátosti

30. 05. 2021

Papež František jmenoval prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Stal se jím arcibiskup Arthur Roche (*1950), někdejší biskup z anglického Leedsu a dosavadní sekretář tohoto vatikánského úřadu. Místo prefekta kongregace pro bohoslužbu a svátosti bylo neobsazené od 20. února letošního roku, poté co z důvodu věku odstoupil kardinál Robert Sarah.

Změna právních ustanovení v Církvi

2. 6. 2021

Svatý Otec vydal 23. května 2021 Apoštolskou konstituci *Pascite gregem Dei*, která od 8. prosince tohoto roku mění trestní sankce v církvi. K významné změně dochází v otázkách zneužití nezletilých a zranitelných osob. Byly totiž přesunuty ze statí o zločinech proti zvláštním povinnostem mezi zločiny proti lidskému životu a svobodě, kde najdeme také zločin vraždy, zločin potratu a další zločiny proti životu, svobodě a důstojnosti lidské osoby. Kromě toho zahrnují nové kanonické normy také specificky církevní postihy za pokus o svěcení žen, nahrávání zpovědi nebo konsekrace eucharistických způsob se svatokrádežnými úmysly, nedovolené vysluhování svátostí, zatajování závažných skutečností před přijetím svěcení. Do zákoníku byly začleněny také trestné činy korupce v církevních úřadech a celá řada novinek směřující k lepšímu uplatňování norem v majetkové oblasti, včetně povinnosti napravit škodu.

Poutě do Lurd

09. 06. 2021

Poutní místo v Lurdech nebude od poutníků vyžadovat sanitární pasy. Nadále však bude platit omezení počtu účastníků pro některé akce. Oznámil to rektor této mariánské svatyně současně s představením prázdninových iniciativ, které, znovu vrátí do Lurd život a modlitbu. Otec Olivier Ribadeau Dumas informoval, že od 1. července budou obnovena večerní procese se svíčkami a bohoslužeb při jeskyni se znovu budou účastnit poutníci. Novinkou v programu poutního místa budou duchovní recitály.

Papežská návštěva Slovenska

10. 06. 2021

Slovensko čeká na potvrzení plánované návštěvy papeže Františka. Má jít o kombinaci státní a apoštolské návštěvy. Zářijová návštěva papeže Františka na Slovensku je stále pravděpodobnější, ačkoliv ještě není oficiálně potvrzena. Podle zpráv z Vatikánu má Svátý otec ve Slovenské republice strávit až tři a půl dne a kromě oficiálních setkání s představiteli státu by měl sloužit mše na několika místech Slovenska.

Lidický kněz P. Josef Štemberka

14. 6. 2021

Když 10. června 1942 ráno nacisté vraždili muže a chlapce z Lidic, mezi zastřelenými byl i 73letý místní farář Josef Štemberka. Jeho osud teď zajímá profesionální i amatérské badatele. Loni byla v oběžníku pražské arcidiecéze zveřejněna výzva pro pamětníky a historiky, aby zjistili co nejvíce svědectví o životě a zejména smrti lidického faráře. Materiály by měly posloužit k případnému zahájení procesu blahořečení P.Štemberky. Narodil se 2. února 1869 v obci Pecka, tedy nedaleko Nové Paky. Vystudoval gymnázium v Jičíně a poté teologii v Hradci Králové. Po ukončení semináře se v roce 1894 stal knězem, působil na několika farách – v Čestíně, Stašově, Svárově a Kolči. Roku 1909 přišel do Lidic. Uvádí se také, že nacisté při likvidaci Lidic nabídli Štemberkovi, že může odejít. Ale starý kněz to odmítl s tím, že jeho místo je mezi lidickými muži. Šlo o skromného člověka s velkým sociálním citěním; V literatuře se objevuje i konstatování, že Štemberka měl poskytovat duchovní útěchu lidickým mužům, kteří byli postupně odváděni k popravě. Je to vysoce pravděpodobné, ale ani pro to jasné důkazy neexistují – všichni svědci zemřeli kulkou nacistického komanda.

Libuše Šafránková (+ 9. 6. 2021)

18. 6. 2021

Není žádným tajemstvím, že byla herečka Libuše Šafránková hluboce věřící. V posledních letech svého života se ale dle P. Jakuba Sadílka, faráře spořilovské farnosti nebála otvírat i náročnější témata víry. Její úsměv dokázal rozzářit i ta nejtemnější zákoutí a lidé jej milovali. Herečka velmi ráda navštěvovala kostel sv. Anežky v Praze na Spořilově.

Papežská akademie o osobách se zdravotním postižením

19. 6. 2021

Rozhodnutí, která se týkají osob se zdravotním postižením, nejprve vyžadují naslouchání jeho nositelům. Církev by měla vypracovat magisterium o těchto otázkách, upozorňuje nová nota Papežské akademie pro život, která nese název: „Přátelství se zdravotně postiženými lidmi: začátek nového světa“ s podtitulem „Poučení ze zkušeností osob se zdravotním postižením a jejich pečovateli během pandemie Covidu-19“. Nový dokument s mezinárodním dosahem, který byl připraven ve spolupráci s vatikánskou komisí Covid-19, zdůrazňuje, že „lidé s postižením a jejich pečovatelé potřebují a zaslouhují zvláštní pozornost a podporu, protože pandemie má na jejich životy nepřiměřeně negativní dopad“.

První výsledky archivního výzkumu pontifikátu Pia XII.

20. 6. 2021

V Římě byly představeny první výsledky výzkumu pontifikátu Pia XII. (1939 – 1958) po otevření jeho fondů ve vatikánském archivu. Velká mezinárodní konference s názvem: „Válka a genocida, obnova a změna: Globální pontifikát Pia XII.“, která se konala na Francouzské škole v Římě a v Německém historickém institutu v Římě, se zabývala širokou škálou témat. Kromě holocaustu, poválečné obnovy, studené války a komunismu se zabývala pontifikátem v kontextu politických a kulturních změn, které vedly ke Druhému vatikánskému koncilu, dekolonizaci a misiemi, a poskytla také pohled na pontifikát ve vztahu k médiím.

Genderové přeměny – nebezpečný trend

20. 6. 2021

Za novou „sociální pandemií“ a ideologickou módu označil britský týdeník The Economist nárůst případů poruchy pohlavní identity. Statistiky totiž ukazují, že případy takzvané pohlavní dysforie se stále častěji týkají mladých mužů ze západních zemí. Autoři článku zároveň varují před přístupem řady klinik, které navrhuji změnu pohlaví jako jedinou medicínu na vnitřní utrpení dospívajícího člověka.

Dle Radio Vaticana, TS ČBK a dalších internetových zdrojů zpracoval -AJ-.

VÝŇATEK Z APOŠTOLSKÉ KONSTITUCE PAPEŽE PIA XII.

MUNIFICENTISSIMUS DEUS

O NANEBEVZETÍ PANNY MRIE

LISTOPAD 1950

Protože je to slavná Matka Krista, našeho božského Spasitele, dárce života a nesmrtnosti, dostává život od toho, který ji vzkřísil z hrobu a vzal k sobě – způsobem, který zná jenom on sám – a navěky má s ním stejnou tělesnou neporušitelnost.

Všechny výroky a úvahy svatých Otců se opírají jako o poslední základ o Písmo svaté. To nám staví před oči vznešenou Matku Boží v nejužším spojení s jejím božským Synem, na jehož údělu má stále účast.

Nejvíce však zasluhuje pozornost, že od druhého století svatí Otcové představují Pannu Marii jako novou Evu, podřízenou novému Adamovi a nejtěsněji spojenou s ním v zápase proti pekelnému nepříteli. Tento zápas, jak je naznačeno v protoevangelii,⁴ skončil neúplnějším vítězstvím nad hříchem i nad smrtí, jak to vždycky spolu souvisí v listech apoštola národů.⁵ Proto jako bylo slavné Kristovo zmrtvýchvstání podstatnou součástí a poslední trofejí tohoto vítězství, tak měl být zakončen společný zápas blahoslavené Panny a jejího Syna oslavením jejího panenského těla, jak říká apoštol: *Až toto tělo smrtelné vezme na sebe nesmrtnost, potom se vyplní to, co stojí v Písmu: Vítězně je smrt navždy zničena.*

A proto vznešená Matka Boží, tajemně už od věčnosti spojená s Ježíšem Kristem jediným a týměž úradkem předurčení, neposkvrněná při svém početí, zcela neporušená panna při svém božském mateřství, velkodušná spolupracovnice božského Vykupitele, vítěze, který úplně přemohl hřích a jeho následky, dosáhla nakonec jako vrcholné koruny svých výsad toho, že byla uchráněna od porušení v hrobě, a že byla jako její Syn po vítězství nad smrtí vyzdvihena s tělem i s duší do svrchované nebeské slávy. Tam se skvěje jako Královna po pravici svého Syna, nesmrtného Krále všech věků.

„Laici si musí jasně uvědomovat nejen příslušnost k církvi, ale také to, že církev tvoří; to znamená být komunitou věřících na zemi pod vedením svých duchovních vůdců, papeže a biskupů ve společenství s ním. To je Církev“.

papež Pius XII. k novým kardinálům 1946

**Láska se stává milosrdenstvím,
kdykoli překračuje meze spravedlnosti.**

Jan Pavel II.

**Dříve člověk řekl, že jde do kostela,
a ve skutečnosti šel do hospody.
Dnes řekne, že jde do hospody, a byl by velmi nerad,
kdyby se zjistilo, že ve skutečnosti byl v kostele.**

Bruce Marshall (1899-1987)

ODPOVĚĎ KONGREGACE PRO NAUKU VÍRY NA DOTAZ OHLEDNĚ ŽEHNÁNÍ SVAZKŮ OSOB STEJNÉHO POHLAVÍ

Výňatek z textu olomouckého arcibiskupství

Položená otázka: Je církev oprávněna udělovat požehnání svazkům osob stejného pohlaví?
Odpověď: Není.

Vysvětlující nóta

V některých církevních prostředích se rozšiřují nabídky a možnosti žehnat svazku osob stejného pohlaví. Tato nabídka nezhřídka vychází z upřímné touhy přijímat a doprovázet osoby s homosexuálními sklony, kterým je nabízena formace na cestě víry, „aby se těm, u nichž se projevují homosexuální sklony, dostalo pomoci potřebné k poznání a plného uskutečnění Boží vůle v jejich životě“. Významnou roli na této cestě může sehrát naslouchání Božímu slovu, modlitba, účast na církevních liturgických událostech a uplatňování křesťanské lásky. Cílem je podpořit snahu člověka zamyslet se nad vlastním životem a svobodně a zodpovědně odpovědět na osobní povolání, které vychází ze křtu. Vždyť „Bůh miluje každého člověka a stejně tak církev“ a jakoukoli nespravedlivou diskriminaci odmítá. Mezi liturgickými úkony církve zaujímají své zvláštní místo svátostiny neboli posvátná znamení, kterými se na způsob svátostí naznačují účinky, zvláště duchovní, jichž se dosahuje na prosby církve. Svátostiny připravují člověka k přijetí hlavního účinku svátosti a posvěcují různé životní situace.“ Katechismus katolické církve upřesňuje, že „svátostiny neudělují milost Ducha Svatého jako svátosti, avšak prostřednictvím modlitby církve připravují na přijetí milosti a uzpůsobují člověka ke spolupráci s ní“.

Ke svátostinám patří i žehnání. Abychom zachovali povahu svátostin, je při žehnání lidským vztahům zapotřebí nejen dobrý úmysl těch, na které se požehnání vztahuje, ale aby i svazek, kterému se žehná, byl objektivně a pozitivně uzpůsoben milost přijmout a v souladu s Božími záměry vepsanými do tvorstva a plně zjevenými v Kristu Ježíši ji projevovat. Proto jsou s podstatou požehnání slučitelné pouze takové skutečnosti, které ze své podstaty mohou těmto záměrům sloužit. Z těchto důvodů není přípustné udělovat požehnání vztahům nebo partnerskému soužití, byť stabilnímu, které praktikují sexuální život mimo manželství (neboli mimo nerozlučitelné spojení muže a ženy, ze své podstaty otevřené předávání života). Přítomnost pozitivních prvků v těchto vztazích, které je třeba uznat a ocenit, však sama o sobě nemůže legitimizovat vztahy jako takové a opravňovat k církevnímu požehnání, poněvadž tyto prvky jsou ve službě svazku, který není v souladu se záměrem Stvořitele.

Požehnání homosexuálním svazkům nelze považovat za legitimní, protože by v určitém ohledu odkazovalo na podobnost s požehnáním novomanželským. Neexistuje totiž žádný důvod pro to, aby se mezi životním společenstvím homosexuálů a Božím plánem s manželstvím spatřovala nějaká analogie, a to ani ve vzdáleném smyslu. Prohlášení nepřipustnosti žehnání svazkům osob stejného pohlaví tedy není nespravedlivou diskriminací, nýbrž připomíná pravdivost liturgického obřadu a toho, co koresponduje s podstatou svátostin v pojetí církve. V tomto případě by totiž požehnání nevyjadřovalo úmysl svěřit Bohu ochranu a podporu jednotlivých osob ve smyslu, jak je uvedeno výše, nýbrž schválit a podpořit rozhodnutí k praktikování způsobu života, který nemůže být uznán jako objektivně uskutečněný podle zjevených Božích záměrů.

Církev současně připomíná, že Bůh nepřestává žehnat každému ze svých dětí, putujících v tomto světě, neboť jsme pro něj „důležitější než všechny hříchy, kterých jsme se mohli dopustit“. Nežehná však hříchu: žehná hříšnému člověku, aby poznal, že je součástí láskyplného záměru, a nechal se Bohem proměnit. Bůh nás přece „přijímá takové, jací jsme, ale nikdy nás nenechá stejné, jací jsme“. Z výše uvedených důvodů církev nedisponuje ani nemůže disponovat mocí žehnat svazkům osob stejného pohlaví ve smyslu shora uvedeném.

Papež František byl během audience, kterou poskytl sekretáři kongregace, informován o znění Responsum ad dubium a dal plný souhlas k jeho publikaci s připojenou Vysvětlující notou.

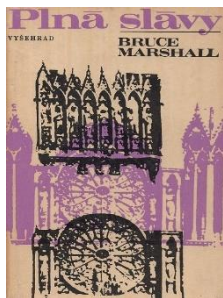
Dáno v Římě v sídle Kongregace pro nauku víry 22. února 2021, na svátek Stolce sv. Petra.

Luis Card. Ladaria, SJ

prefekt

zpracoval AJ

Bruce Marshall: Plná slávy

Anglický spisovatel Bruce Marshall se odvažuje v názvu této knihy tvrdit, že církev je plná slávy. Plná slávy přes hříšnost a nedokonalost lidí, kteří se k ní hlásí, protože je plná slávy Boha, který skrze ni promlouvá ke světu. Historicky zachycuje období, které nemá zrovna mnoho důvodů k optimismu - dobu od r. 1908, první světovou válku a začátek druhé. Ničím ovšem nepřipomíná šablovité válečné filmy, na než ještě v nedávné minulosti houfně chodily celé školy. Prostřednictvím hlavní postavy - poctivého a charakterního kněze Edmunda Smitha - nahlédneme do jeho skotské farnosti, seznamujeme se s jeho radostmi, bolestmi i ovečkami. V jeho kůži okusíme, jaké to bylo, když se ve Skotsku poprvé objevil biograf, pochopíme, že zdánlivě spořádaný a úspěšný podnikatel může být na Božích vahách shledán lehčím než lehká žena, že Pána nebe a země lze oslavovat třeba i upraveným a vkusným oblečením.

Plná slávy není moderní psychologický román, v němž bychom měli při obrácení každého listu čekat, kdy to přijde: kdy už začne knězův pád. Nic takového. Otec Smith v náročných životních situacích obstojí. (Horší je to však s některými jeho farníky.) Ale více o tom sama kniha - kniha, která v žádném případě není mravokárná, černobílá a suchopárná, nýbrž naopak velice čtivá, plná shovívavosti k lidem, plná moudrosti a radosti a opravdového, žitého křesťanství.

Ukázka z knihy: Svátek Božího Těla

Otec Smith promluvil k dětem o kráse svátku Božího Těla, který se chystají slavit. Řekl jim, že až dorostou a rozejdou se do světa, budou jim chít bezbožní muži i ženy namluvit, aby zapoměly na nauku, které se v klášteře naučily; že to však nesmějí dopustit, protože ta nauka je nejenom krásná, ale také pravdivá. Stačí slyšet vznešený hymnus ke cti Nejsvětější svátosti, který právě zpívaly, aby si člověk uvědomil, že Bůh stvořil svět proto, aby byl místem velkým a krásným, a že jej vskutku takovým učinil, poněvadž to byl On, kdo vytesal hory a vyhloubil údolí a rozlil do šířky moře, kdežto lidé stavějí jenom červená cihlová města, a proto jsou někdy tak ošklivá. Zdá se, že jenom jednou byli lidé s to vytvořit něco opravdu krásného, a to tenkrát, když stavěli ve středověku kostely a katedrály; neboť tenkrát mysleli při práci ustavičně na Boha, a proto jim tryskaly pod rukama ony půvabné a štíhlé věže a věžičky. Musejí si však pamatovat, že žádná katedrála, žádné horské jezero a žádná hora nemůže být ani zdaleka tak krásná jako náš Pán v Nejsvětější svátosti na oltáři, jak se samy přesvědčí, až ho jednou uvidí tvář v tvář.

S využitím webu Vira.cz zpracoval -AJ-

**POUTNÍ MŠE SVATÁ
V KOSTELE SVATÉ ANNY
PRAHA 3 - ŽIŽKOV, Tovačovského ul.
pondělí 26. července 2021
18:00**

**Mši sv. bude sloužit P. Václav Šustr
novokněz pražské arcidiecéze**

Panna Maria s rodiči - slovenská výtvarná tvorba

Dopravní spojení: BUS 133, 136, 207 zast. Ostromečská (Cernínova)
TRAM 5, 9, 10, 11, 19 zast. Biskupcova

Jednotný kancionál

Společný kancionál českých a moravských diecézí je český zpěvník vydaný po II. Vatikánském koncilu pro českou a moravskou církevní provincii, tedy pro celé území dnešní České republiky. Po předchozím vydání ve formě více samostatných sešitů bylo první vydání připraveno péčí mons. Ladislava Simajchla (1922-2010) a vyšlo v roce 1973, na pozdějších vydáních se zásadním způsobem podílel P. Karel Cikrle (* 1935).

Tento kancionál přinesl nové texty k některým vžitým (a oblíbeným) písním, které lépe odpovídají dnešnímu myšlení a výrazovým prostředkům (např. u písní *K oltáři Páně, Bože, před tvou velebností, Shlédni, Bože, s nebes vysokostí* – a dalších). A i pro české prostředí nové písně – např. *Ty jsi, Kriste, v každém chrámě, Dělníku Boží, Nedejme se k spánku svěsti* aj. si našly brzy své místo a staly se běžnou součástí mešní liturgie. Na druhou stranu první vydání neobsahovala řadu známých a často používaných písní, které v mnohých farnostech evidentně chyběly, a tak bylo nutné pořizovat dodatky a doplňky.

Bohužel však při přípravě nového vydání unikly editorům některé věci, které působí dosti rozpačitě a někdy i nelogicky. Např. u velmi oblíbené písně *Aleluja, živ buď...* (401) bylo původní slovo *Zvítězitel* zřejmě z důvodu neobvyklosti nahrazeno souslovím *Slavný vítěz*, ale rým nebyl upraven, takže původní logický rým *zvítězitel / duši přítel* je nyní prezentován v podobě *slavný vítěz / duši přítel*, což působí dost násilně a nepřírovně. U písně *V zemi věrných Čechů* (831) začíná 2. sloka *Slova Páně hlásal...*, aniž je řečeno, kdo; původní 2. sloka, kde byl svatý Václav jmenován, byla bez náhrady vypuštěna a jméno světce se tak poprvé objevuje až ve sloce další. U postní písně *Matka pláče* (311) se zase ve 4. sloce setkáváme s rýmem *kde je krása těla tvého / kam se božská jiskra dělá*, což je zřejmě pozůstatek původního návrhu *tvého těla / jiskra dělá*, kdy se tento text asi někomu zdál příliš naturalistický a tak byl slovosled přehozen do „přijatelnější“ podoby – ale když se upraví „a“, mělo by se úměrně k tomu upravit i „b“. Podobně jako u výše zmíněné písně 401.

V *Litanii ke všem svatým* (068) se setkáváme s výrazy *Svatý Petře a Pavle, Svatý Cyrile a Metoději* apod., kdy singulární tvar adjektiva *svatý* navozuje dojem, že se modlíme ke svatému Petru a „k nějakému (ne-svatému)“ Pavlu. Jak výraznější by bylo použít v této vokativní formě plurál – *Svatí Petře a Pavle* – vždyť jsou svatí oba! – popř. použít širší verze *svatý Petře a svatý Pavle*. Latinský originál má adjektivum logicky v plurálu (*sancti Petre et Paule*).

I přes tyto výhrady budme vděční všem, kdo edice Kancionálu připravují a hlavně rádi při mši sv. zpívejme. Qui bene cantat, bis orat – Kdo dobře zpívá, dvakrát se modlí!

s využitím internetových zdrojů zpracoval (AJ)

Milí farníci a přátelé farnosti,

1. července uplyne důstojných 10 let od chvíle, kdy v naší farnosti začal působit P. Antonín Ježek. Jistě každý z nás již použil přísloví, že čas plyne jako voda a mnohdy rychleji než stačíme vnímat. Asi i vás překvapí, že to je již 10 let, kdy na Žižkově začal vykonávat duchovní službu P. Antonín. Chtěl bych mu alespoň v těchto několika řádcích poděkovat za jeho ochotu, obětavost a vstřícnost, se kterou tuto službu dělá a zároveň mu popřát ještě mnoho dalších let, ve kterých bude moci sloužit věřícím v naší farnosti. Jsem velice rád, že ho u nás máme a přeji mu hojnost Božích milostí, darů Ducha sv. a přímluvu naší nebeské Matky pro jeho další službu.

Drahý Otče Antoníne, ať Ti Pán vše hojně odplatí a dává i nadále mnoho sil.

V modlitbě vzpomíná P. Vít a všichni farníci.

Petr Kallista

Z pohledu obyvatele Prahy 18. století bylo území za tehdejšími hradbami krajinou, oživenou smotam nějakou tou usedlostí, bohatě porostlé vinnou révou, kterou přikázal nasázet v okolí Prahy král Karel IV. Této krajině se neříkalo jinak než Hory viničné. Tento název se udržel až do roku 1849, kdy byly pozemky za východními branami sloučeny do samostatné obce Vinohrady. V roce 1867 byl tento název změněn na Královská Vinohradská obec. Díky silným osobnostem v čele a nezapírejme i díky politickým neshodám se záhy dělí na obec Vinohrady I a Vinohrady II. A vzápětí přichází i myšlenka požádat císaře o povýšení obce Vinohrady I na město. Na žádost, odeslanou do Vídně přišla kladná odpověď v roce 1881, kdy Jeho císařská milost František Josef I. žádosti vyhověl a povýšil obec Vinohrady I na Město Žižkov. Zatímco v letech šedesátých a sedmdesátých docházelo k osídlování vyšších poloh za hradbami, v osmdesátých letech se už staví po celém území a Žižkov už je velkým městem s 21.212 obyvateli! Další sčítání obyvatel v roce 1890 už má ve výkazech 42.000 osob ve více než 750 domech! Rozvoj města s sebou nese i potřebu městského vybavení, mimo jiné i škol. A tak původní Olšanská – Volšanská škola velice záhy přestala stačit přílivu dětí ze Žižkovských domů. Olšanská škola „praská ve švech“ a tak se nedaleko otevírá škola další. Přestože nové školy jsou velké, jejich kapacita je zcela naplněná. A zároveň se otevírají i školy měšťanské a další.

Město Žižkov bylo rozděleno do pěti zdravotních obvodů, v každém s jedním i více městskými lékaři. Na území Žižkova působí i záchranná zdravotní služba! Když se probíráte historií Žižkova, užasnete, kolik různých spolků a sdružení obyvatel zde vzniklo a působilo! Spolků pěveckých, divadelních, sportovních a profesních cechů. Historie Žižkova od osmnáctého do devatenáctého století je velice pestrá, kdy z několika usedlostí za městskými hradbami vyrostlo město, které se zařadilo mezi největší města v Čechách. Konec jeho samostatnosti předznamenovalo zboření městských hradeb Prahy. Postupné sblížování obou měst vedlo ke splnutí zástavby i přes oddělovací prostor obou velkých pražských nádraží. A protože Praha byla pocho-pitelně silnější, stalo se jednoho dne město Žižkov součástí města Prahy. Vznik městských částí dost necitlivě přisloučil části některých katastrálních území k jiným a původní Vinohrady I a Vinohrady II se opět sešly v Praze 3.

Ale i vlastní Žižkov ve dvacátém století utřil velkou, už nezhojitelnou ránu. Přestavba Žižkova se svojí plošnou asanačí nahradila mnoho historických domů panelovou výstavbou. Pod paneláky skončila i Volšanská škola, pamětník začátků školství na Žižkově, Bezovka, Güttlingův dvůr a další historické budovy. Žijeme v 21. století a začínáme chápat, že ty starší domy s pavlačemi jsou pamětí dob dávnou minulých a jsou zajímavé pro mnohého turistu. Už tedy žádné bourání, jen hodně citlivé rekonstrukce a zachovejme z historického Žižkova maximum. Jak v jeho současné realitě, tak i v obrazové a písemné dokumentaci.

Se souhlasem autora byl původní text zkrácen (AJ).

prostor
před bočním
vchodem do
kostela sv. Pro-
kopa
(začátek
20. stol.)

prostor
před kostelem
sv. Rocha
(30. léta
20. stol.)

Od roku 1960 je téměř celé katastrální území **Žižkov** hlavní součástí městského obvodu Praha 3, jehož území je od roku 1990 i územím městské části **Praha 3** – spolu s částmi katastrálních území Vinohrady, Strašnice, Vysočany. Jedna žižkovská parcela poblíž stanice metra Želivského patří do obvodu městské části Praha 10; neobydlená část prostoru u železniční trati pod Krejčírkem patří do obvodu městské části Praha 8.

V dobách již dávno minulých směřovaly kroky katolických věřících z ostatně jen řídce obydleného území dnešního Žižkova do pražských chrámů, především do kostela sv. Jindřicha na Novém Městě pražském, kam patřilo farnosti. Ten byl Žižkovany zvláště oblíben a vážen ještě i dlouho potom, co se Žižkov mohl chlubit kostely vlastními.

Nejstarším žižkovským kostelem je **KOSTEL SV. ROCHA (obr. 1)** na dnešním Olšanském náměstí. Byl postaven r. 1682 jako hřbitovní kaple u tehdy založeného pohřebiště na Olšanech, vzniklého v důsledku epidemie moru. Ze hřbitovní kaple byl kostelík roku 1842 změněn na farní, ale i potom ještě dlouhou dobu zůstával uvnitř hřbitovních zdí. Po zbourání části hřbitovní zdi i přilehlé fary stojí dnes kaple sv. Rocha volně uprostřed drobného parčíku.

Jen o málo mladší než kaple sv. Rocha je **KOSTEL POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE (obr. 2)** v dnešní Čajkovského ulici. Vznikl v r. 1719 v čistém barokním stylu, jméno stavitele se však nedochovalo. Po odtržení od farnosti sv. Jindřicha v r. 1784 se kostel Povýšení sv. Kříže stal prvním žižkovským farním kostelem. V první polovině 19. stol. špatný stavební stav kostela přivedl arcibiskupskou konzistoř k přenesení farnosti ke sv. Rochu a k zastavení všech bohoslužebných úkonů. Teprve koncem 70. let 20. stol. byl objekt rekonstruován a přeměněn na koncertní a výstavní síň Atrium.

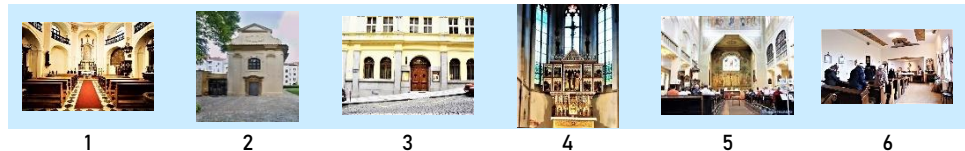
K překonání období do vybudování řádného a reprezentativního chrámu zakoupil roku 1883 Spolek pro vystavění katolického kostela v Žižkově ve Štítného ulici dům **U RYTÍŘE DALIMILA (obr. 3)** s velkým tanečním sálem, který přestavěl na kapli zasvěcenou Panně Marii. Svému účelu sloužila více než 20 let. Zrušena byla až v roce 1919. Dnes je prostor znám jako Divadlo Jára Cimrmana.

Dne 30. října 1898, u příležitosti 50. výročí panování císaře Františka Josefa I., byl na žižkovském Sladkovského náměstí položen základní kámen k novému chrámu. **KOSTEL SV. PROKOPA (obr. 4)** pak 27. září 1903 slavnostně vysvětil kardinál a pražský arcibiskup, kníže Lev Skrbenský ze Hříště. Prvním farářem byl jmenován Mons. Eduard Šittler.

V roce 1911, byl biskupem Františkem Brusákem vysvěcen **KOSTEL SV. ANNY (obr. 5)** na rohu Jeseniovy a Ostromečské ulice. Trojlodní kostel zevně nenápadného vzhledu byl postaven ve stylu tzv. beuronské secese. Původní hlavní oltář byl z kostela odstraněn koncem 60. let minulého století v souvislosti se změnou liturgických zvyklostí. Vnitřní vybavení kostela pochází z 20. a 30. let, ať už jde o sochy světců – sv. Josefa s Ježíškem, sv. Antonína Paduánského, sv. Judy Tadeáše a sv. Terezie – vyřezané Břetislavem Kafkou, nebo o fresku zobrazující české patrony sv. Václava a sv. Vojtěcha, vytvořenou u příležitosti oslav svatováclavského milénia roku 1929.

Na území Žižkova je i **KAPLE SV. VOJTĚCHA na Balkáně (obr. 6)**, zřízená z bývalé orlovný po rozpuštění Orla v roce 1939. Duchovní správu zde vykonává karlínská farnost.

zdroj: Pavel Augusta, stránky Kauza3

1

2

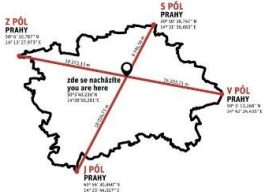
3

4

5

6

Střed Prahy je na Žižkově

V pátek 4. června 2021 byl slavnostně vyznačen přesný střed hlavního města – na dětském hřišti Na Balkáně v Praze 3 na rozhraní katastr. území Žižkov a Vysočany.

Pražský deník.cz

RNDr. Petr Zavadil

Žiznivý ministrant

Pan farář má na fáře desetilitrový demižon plný dobrého vína. Ministrant má ovšem pro víno slabost, a tak si vezme sklenku, do které se v pohodě vejde 0,25 l vína, a toto množství z demižonu upije, však to nikdo nepozná. Víno ho ale velmi zaujalo, a tak si dá ještě další 3 stejné sklenky. Pochutnal si, ovšem naneštěstí je vidět, že v demižonu litr vypitého vína chybí. Aby to farář nepoznal, tak udělá hloupost a do demižonu dolije litr vody. Následující den opět z demižonu upije litr a dolije tam vodu. A třetí den zas. Čtvrtého dne dostal na víno konečně chuť i pan farář, ale mohutnost vína se mu jaksi nezdá. Ministrant se přiznal a pan farář mu řekl: „Zítřa půjdeš k vinaři a všechno vypité víno nahradíš. Budu tě proto čekat s třílitrovým demižonem vína!“ Ministrant tedy šel k vinaři, koupil za své prostředky třílitrový demižon vína a nesl ho na faru. Tu mu ale Zlý duch, transformovaný do žizně, řekl: „Vždyť pan farář ti říkal, že všechno vypité víno nahradíš. A ty jsi přece nevypil tři litry vína – v tom, co jsi pil druhý den a třetí den, již určitě byla i nějaká voda! Tak si přece můžeš z toho třílitrového demižonu něco upít...“. Ministrant si uvědomil, že je to pravda, a začal počítat, kolik že tedy může vína vypít:

Otázka: Kolik sklenek (o objemu 0,25 litru) vína „může“ ministrant z demižonu vypít, aby na faru donesl minimálně stejné množství vína, které farářovi vypil?

- a) méně než 1 b) bez obav 1 c) bez obav 1,5 sklenky d) klidně i 2 sklenky

Správná odpověď: Čistě matematicky při velmi flexibilním výkladu termínu „bez obav“ platí b) (na počátku tam bylo 10 l vína, po 1.dnu bylo v demižonu $10 - 0,1 \times 10 = 9$ l vína (zbytek voda), po 2. dnu $9 - 0,1 \times 9 = 8,1$ l vína (zbytek voda), po 3. dnu $8,1 - 0,1 \times 8,1 = 7,29$ l vína (zbytek voda). Vypil tedy $10 - 7,29$ l vína = 2,71 litrů vína. Nese 3 litry vína v demižonu, tedy může vypít $3 - 2,71 = 0,29$ litru vína – tj. něco malinko přes 1 sklenku).

Krabičky s hostiemi

V kostele jsou v sakristii 4 krabičky s neproměnnými hostiemi. Víme toto: V každé z těchto 4 krabiček je takový počet hostií, že se rovná třem pětinaš počtu hostií v každé krabičce plus 34 hostií.

Otázka: Kolik hostií je v každé krabičce?

- a) méně než 50 b) více než 51, ale méně než 70 c) více než 71, ale méně než 90 d) více než 91

Správná odpověď: c) (85; stěžejní krok spočívá v tom, že je třeba si uvědomit, že v každé krabičce je stejný počet hostií, jak při důkladnějším zamyšlení plyne z formulace problému. Když si to řešitel ujasní, může dále postupovat přes rovnici nebo úvahou. Úvaha je tato: V každé krabičce je $3/5$ hostií z krabičky + 34 kusů. Kolik schází do celku ze $3/5$? Přeci $2/5$! A to je právě oněch 34 kusů! Jedna pětina je tedy $34 : 2 = 17$ hostií. A celá krabička má pět pětín, tj. $5 \times 17 = 85$ kusů).

Řeholník jede na jednání kanonie

Řeholní kněz vyjíždí autem na jednání kanonie do kláštera. Cesta je dlouhá 306 km. Když usedne do auta, vidí stav na počítadle kilometrů: 24942 km. Řekne si: „To je ale hezké symetrické číslo. Devítka uprostřed, nalevo i napravo od ní stejná číslice („4“) a totéž platí i o číslici o dvě místa nalevo a napravo od středové číslice („2“). Napadne ho, zda se během cesty objeví ještě aspoň jednou obdobně hezké symetrické číslo. Napovězte mu.

Otázka: Kolikrát se objeví na počítadle kilometrů symetrické číslo, když si vůbec nezajede?

- a) ani jednou b) jednou c) dvakrát d) třikrát e) více než třikrát

Správná odpověď: c) (kdyby tam bylo např. 24642, tak nejbližší příští symetrické číslo dostaneme, když prostřední číslici (na pozici stovek) zvětšíme o 1, tedy 24742 (o stovku větší číslo) – se zvýšením jakékoliv jiné číslice se nám zvyšuje symetricky větší řád než stovky. V našem zadání ovšem musíme počítat „přes nulu“. Místo devítky nula uprostřed vede ke zvýšení sousední číslice o 1, tedy příští symetrické číslo bude 25052 – o 110 km větší než výchozí číslo. Další symetrické číslo: 25152 (+210 km), další: 25252 (+310 km, což už je moc)).

Jak se dá dokázat, že polovina ze 13 je 8?

Je třeba přejít k římským číslicím: $13 = XIII$ rozdělíme na dvě shodné části vodorovnou osou vedenou středem „X“ – nahoře nám zbyde VIII – tedy osm.

Co víme o liturgii?

Od doby Letnic se církev nikdy nepřestala shromažďovat k slavení velikonočního tajemství. Přitom předcítala, co se ve všech částech Písma vztahuje na Krista, slavila eucharistii, v níž se představuje jeho vítězství a triumf nad smrtí, a zároveň vzdávala díky Bohu za jeho nevýslovný dar v Kristu Ježíši ke chvále jeho slávy, v síle Ducha svatého. (*Liturgická konstituce II. vatikánského koncilu.*)

Liturgie má svůj silný vnitřní duchovní náboj, který je sdílen všemi, kdo se jí aktivně účastní. Ale mimo to nebo snad právě proto – jelikož jde o veřejný úkon Církve – je nutné stanovit určitá pravidla (snad lze říci i mantinely), za která ani kněz, ani ministranti, ani nikdo z přítomných už jít nemohou. Tato pravidla, obsažená v Ordo missae (Mešní řád), jsou tedy závazná pro všechny a jejich porušování je zahrnuto do oblasti tzv. liturgické nekázně, která může mít pro kněze i sankční důsledky ze strany církevních nadřízených.

Známe alespoň základní prvky slavení liturgie?

1. Kdo určuje, jaký svátek se v konkrétní den liturgicky slaví?

Na každý den liturgického roku je stanoveno, jaký formulář bude při mši sv. použit, včetně liturgické barvy. Tyto údaje jsou obsaženy v tzv. Direktáři, který je vydáván pro každý liturgický rok. V některé dny zvl. v Liturgickém mezidobí je možnost výběru z několika formulářů.

2. Jsou všechny dny v liturgii stejně významné?

Nejsou. Existuje rozdělení podle významu každého dne – dle schématu: *Slavnost – neděle – svátek – památka – nezávazná památka – ferie (všední den)*. Při souběhu více liturgických stupňů do jednoho kalendářního dne se použije tzv. liturgické precedence, obsažené v Direktáři.

3. Kdo stanovuje barvu liturgických rouch?

Je stanovena ve Všeobecných pokynech k Římskému misálu takto:

- bílá: slavnosti, svátky a památky Páně, Panny Marie a svatých ne-mučedníků, Zelený čtvrtěk, Bílá sobota, neděle a všední dny doby vánoční a doby velikonoční
- červená: Slavnost Sslání Ducha svatého, Květná neděle, Velký pátek, slavnosti, svátky a památky mající přímý vztah k utrpení Páně a svatých mučedníků
- fialová: neděle a všední dny doby adventní a doby postní, mše za zemřelé (*fialovou barvu je možné nahradit o 3. neděli adventní a o 4. neděli postní barvou růžovou, ve mších při pohřebních obřadech barvou černou*)
- zelená: neděle a všední dny liturgického mezidobí (doba „během roku“)

4. Někdy se při mši zpívá *Sláva na výsostech* a recituje vyznání víry, jindy ne. Kdo to určuje?

Zařazení andělského chvalozpěvu (Gloria) a vyznání víry (Credo) stanovuje Mešní řád. Gloria se zpívá o slavnostech, nedělích (mimo advent a půst) a svátcích, Credo je zařazeno o slavnostech a všech nedělích.

5. Jak probíhá výběr eucharistické modlitby?

V liturgii je možné použít pouze eucharistickou modlitbu schválenou církevní autoritou. Není v žádném případě dovoleno používat vlastních nebo jakýchkoli neschválených eucharistických modliteb. Římský misál obsahuje 4 základní eucharistické modlitby:

- I. Římský kánon (*Proto skrze Ježíše Krista...*) – lze použít při každé mši sv.
- II. upravená Hyppolitova anafora ze III. stol. (*Vpravdě jsi....pramen všeho posvěcení...*) – je určena především pro všední dny
- III. nová eucharistická modlitba (*Vpravdě jsi....a právem tě chválí...*) – lze použít při každé mši sv.
- IV. upravená anafora sv. Basila Velikého z V. stol. (*Děkujeme ti....a vyznáváme...*) – má svoji vlastní nazaměnitelnou prefaci; lze používat pouze v liturgickém mezidobí

Při dodržení těchto zásad pak záleží na knězi, jakou eucharistickou modlitbu zvolí.

Církevní humor je ten, který se dotýká křesťanství, života v církvi, jejích představitelů, křesťanské víry a jejích zásad a průvodních jevů. Od protikřesťanského humoru se odlišuje tím, že není koncipován jako urážlivý a vyhýbá se formulacím, které by bylo možno vykládat jako rouhání. I tak je hranice mezi vtipy o církvi a vtipy proti církvi mnohdy nejasná a někteří věřící cítí jisté rozpaky, či to přímo považují za něco nepatřičného. Humor ale má v křesťanství dlouhou tradici, která se pojí s rozšířeným přesvědčením, že křesťanství je radostné náboženství (křesťan má svým životem naplňovat a šířit *evangelium* – **radostnou zvěst**). Sv. Filip Neri v 16. století prohlásil, že *Svatý smutný je smutný svatý*. Podle něj *humor v sobě nese nebeský tón a svou mnohdy velmi nakažlivou silou učí člověka poznávat svou malost, v níž se však také skrývá jeho pravá velikost*.

● Ráno po svatbě v Káni Galilejské: Hosté se pomalu probouzejí, většina z nich se drží za hlavu a jeden z mužů prosí: „Já mám takovou žízeň! Skočte někdo pro vodu...“ Ježíš se zvedne, že tedy půjde, když vtom všichni svorně vykřiknou: „NE! TY už ne...!!!“

● Pan farář má v postní pátek odpoledne vést v kostele pobožnost křížové cesty, ale před tím musí na jednání do města. Pověří tedy kostelníka, aby pobožnost začal sám a on že ji po návratu dokončí. Jednání se však protáhlo a pan farář se vrátil asi o 2 hodiny později. Ale přesto se v kostele ještě svítilo – a tak byl zvědavý, co se tam děje. Zůstal tedy vzadu u dveří a viděl, že pobožnost ještě probíhá – a skutečně, najednou slyší zvučný hlas kostelníka: „Zastavení padesáté třetí: Šimon Cyrenský si bere Veroniku...“

● Pan katecheta se při hodině náboženství ptá: „Děti, jestlipak víte, co je za branou nebeskou? Děti dost dobře otázce nerozumějí a tak přemýšlejí, co by tam mohlo být.

A najednou Pepíček, který si vzpomenu na Loretánské litanie při májových pobožnostech, radostně vykřikne: „No přece *Hvězda jitrní* !!“

● Ke Svatému Otci přijde zástupce automobilky Mercedes a nabízí mu velkou sumu peněz, pokud papež vloží slovo Mercedes do modlitby Otce náš. Svatý Otec to pochopitelně odmítne a tak manager finanční nabídku postupně navyšuje. Když však po několikrát opakovaném nesouhlasném stanovisku papeže opouští přijímací místnost, polohlasně si opakuje: „To bych rád věděl, kolik mu dala Fiatka!“

Jde o slovní hříčku: zkratka FIAT - Fabbrica Italiana Automobili Torino – náleží známé italské automobilce, latinské slovo „fiat“ je součástí modlitby Páně (Fiat voluntas tua – Buď vůle tvá).

● Jeden novinář se zeptal papeže Jana XXIII.: „Kolik lidí ve Vatikáně pracuje?“ Svatý Otec po krátkém zamyšlení odpověděl: „Asi polovina.“

● V Římě se potkají dva kněží a jeden velmi spěchá. Druhý se ho ptá: „Kam tak běžíš?“ Odpověď: „No přece gratulovat emeritnímu papeži!“ – „Jak to? Copak je dnes Benedikta?“ – „To ne, ale je šestnáctého!“

Kněz se prostě nezavdělčí

Když je jeho kázání delší než obvykle: „Je únavný.“ - Když je krátké: „Nedal si s ním práci.“
 Když mluví hlasitě: „Jeden by z něho ohluchl.“ - Když mluví tišeji: „Člověk nerozumí ani slovu.“
 Když navštěvuje farníky: „Nikdy není k zastížení.“ - Když je na faře: „Nikdy za nikým ani nezajde.“
 Když mluví o penězích: „Moc si na ně potrpí.“ - Když o nich nemluví: „Nevíme, co s nimi dělá.“
 Když je dobrý organizátor: „Dělá trochu moc věcí najednou.“ - Když není: „Farnost je mrtvá.“
 Když dlouho zpovídá: „Je moc zvědavý.“ - Když zpovídá krátce: „Nechce nikomu naslouchat.“
 Když mše začíná včas: „Hodinky mu jdou napřed.“ - Když o minutu později: „Nezačíná včas.“
 Když je mladý: „Nemá žádné zkušenosti.“ - Když je starý: „Měl by jít do důchodu.“
 A když zemře: „Nikdo ho nikdy nemůže nahradit.“

Balada post-covidová

Vyprávěj mi, dědečku,
co se tenkrát všechno smělo,
když se ještě na světě
o covidu nevědělo.

Nebudeš věřit, holčičko,
dneska je to k nevěře,
že se tenkrát v hospodách
jedlo běžně z talíře.

Copak je to hospoda,
můj dědečku ustaraný?
Hospoda je, děvenko,
to okénko z druhé strany.

A tam za tím okénkem
- co se tam tak vlastně dělo?
Tam se bylo, jedlo, pilo.....
A to se dřív všechno smělo?

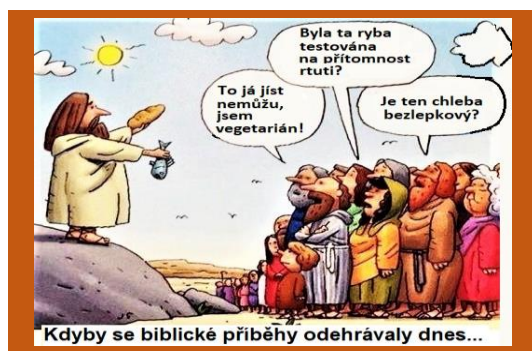
A Červená Karkulka
když šla za babičkou k lesu?
To se tenkrát ještě mohlo
jít z okresu do okresu?

Je to pravda, dědečku,
že ani v parku na pěšince
nemusely děti mít
respirátor na pusince?

Bylo to tak, holčičko,
a možná zas někdy bude,
že bez hadru přes pusku
budem jezdit spolu všude.

Sedneme si do hospody
všichni u jednoho stolu
najíme se z talíře
a budeme pořád spolu.

Oba příspěvky souhlasně převzaty z časopisu Poutník ř. k. farnosti Dolní Černná.

● Voják po válce vděčně vzpomíná na řádovou sestru, která mu v lazaretě poskytovala obětavou péči a pečlivě se o něj strala. Rozhodne se, že jí udělá radost a navštíví ji. Koupí nějaké květiny a vydá se na cestu ke klášteru, jehož jméno si zapamatoval. Na vrátnici se informuje na řečenou sestru. Vrátná mu vysvětluje: „Sestra Agáta se mezitím stala ctihodnou matkou, ale určitě bude mít z vaší návštěvy radost.“ Muž je tím sdělením velmi překvapen a po chvíli řekne: „Kdybych to věděl, ta bych něco přinesl také tomu malému.“

● Modlila jsem se za dobrého muže – a mám dobrého muže.
On se nemodlil – a tak má, co má.

Obsah této dvoustrany uspořádán z internetových a souvisejících materiálů (AJ)

Uvedený starozákonní hymnus *Benedicite, omnia opera Domini, Domino* je vzat z Knihy proroka Daniela a Církev jej zařadila do Modlitby ranních chval při slavnostních příležitostech. Nádherným poetickým způsobem poukazuje na veškeré stvořitelské Boží dílo, které pro nás Hospodin učinil. A tak zvláště v těchto letních měsících, kdy v čase prázdnin a dovolených máme více času na pozorování světa kolem sebe, bychom se neměli uzavírat krásě přírody, ale naopak – nechat ji působit nejen na svoje smysly, ale i na duši, která by se při vnímání nepřekonatelné krásy díla Boha-Stvořitele připojila ke všem, kteří přes krásu stvořených věcí velebí krásu Tvůrce. -AJ-

Všechna díla Páně, velejte Pána, * chvalte a oslavujte ho navěky.

Nebesa, velejte Pána, * andělé Páně, velejte Pána.

Všechny vody nad nebem, velejte Pána, * všechny mocnosti Páně, velejte Pána.

Slunce a měsíce, velejte Pána, * nebeské hvězdy, velejte Pána.

Všechny deště a roso, velejte Pána, * všechny větry, velejte Pána.

Ohni a žáre, velejte Pána, * studeno a teplo, velejte Pána.

Roso a jíní, velejte Pána, * zimo a chlady, velejte Pána.

Ledy a sněhy, velejte Pána, * noci a dni, velejte Pána.

Světlo a temno, velejte Pána, * blesky a mraky, velejte Pána.

Země, veleb Pána, * chval a oslavuj ho navěky.

Hory a vrchy, velejte Pána, * vše, co na zemi roste, veleb Pána.

Prameny, velejte Pána, * moře a řeky, velejte Pána.

Velké a malé ryby, které plují ve vodě, velejte Pána, * všichni nebeští ptáci, velejte Pána.

Všechna zvířata divoká i krotká, velejte Pána, * lidé, velejte Pána.

Izraeli, veleb Pána, * chval a oslavuj ho navěky.

Kněží Páně, velejte Pána, * služebníci Páně, velejte Pána.

Duchové a duše spravedlivých, velejte Pána, * svatí a pokorní srdcem, velejte Pána.

Ananiáši, Azariáši, Misaeli, velejte Pána, * chvalte a oslavujte ho navěky.

Velebme Otce i Syna i Ducha Svatého, * chvalme a oslavujme ho navěky.

EUCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	MODLITBA RŮŽENCE Modlitbou růžence oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o různých událostech z Ježíšova života. Společně se modlíme v neděli od 7:25 u sv. Anny a ve středu od 17:20 u sv. Prokopa.		
KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po velikonicích, křest pak bude uskutečněn o velikonicích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: sv. Prokop: po, st, čt, pá 17:25-17:50 sv. Roch: ne 16:30-16:50, září-červen st od 6:30 sv. Anna: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního přikázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka - v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>		
CÍRKEVNÍ SŇATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem.		
SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.		
VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ 1. předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45 2. 2. ročník ZŠ: út 16:45 3. 3.ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: čt 15:15 4. 4. – 5. ročník ZŠ: čt 16:15 5. 8. ročník ZŠ+ středoškoláci: dle informace na webu Blíží informace na webových stránkách farnosti nebo e-mailem: MiladaProvinska@seznam.cz kroneisljakub@seznam.cz			
BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování částí bible dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 17:00-18:00	MALÁ LITURGIKA Hovory o liturgii a liturgickém dění v Církvi i o všeobecných liturgických otázkách. po 18:45-20:00 (říjen-duben)	POLEDNÍ ATELIÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI Vzájemná i odborná pomoc pro ty, kdo pociťují slábnutí své paměti po 17:15	CHRÁMOVÝ FARNÍ SBOR Na zkoušky jsou zváni všichni, kdo mají zájem zkrášlit svým zpěvem průběh liturgie a chtějí zakusit příjemné a srdečné prostředí. po 18:30	ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne úklid kostelů farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Některé aktivity jsou v současné době a o školních prázdninách přerušeny nebo omezeny; informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

webové stránky farnosti: www.farnost-zizkov.cz

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa Praha 3, Sladkovského nám.	filiální kostel sv. Anny Praha 3, ul. Tovačovského	filiální kostel sv. Rocha Praha 3, Olšanské náměstí
--	---	--

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo letní prázdniny v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

Výstav Nejsvětější svátosti:

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

sv. Prokop:

první čtvrtek v měsíci po mši sv. - eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři: Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov	Kontakty:
středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher	farář P. ThLic Vít Uher, ThD: tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

stav ke dni 30. 6. 2021:

výše dluhu (úvěr): Kč 2 818 220,74

povinná měsíční splátka: Kč 29 324,-

sbírka na splacení úvěru – červen 2021:

Kč 14 037,-

č. účtu farnosti: 4200172251/6800 (Sberbank)

VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013

Děkujeme za Vaše dary – jen díky jim můžeme i my dále pomáhat.

PROKOPSKÉ LISTY 340 – ČERVENEC–SRPEN 2021
Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov
farář: P. ThLic Vít Uher, ThD.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány.
Náklad 250 ks. Výrobní cena 18 Kč. NEPRODEJNÉ.